

3

Wt
Als
De
Ee

6

Nieuw-Jaers-Dicht:

T 525

Op de wijze van den

23. Psalm.

Van Adol. Tectan. Venat.

Meer

Wt gonst als const/ aandacht als cracht/ haast-tijdt
Als blijt : tot baat als haat / rust als laack-lust/
Dreed-sucht als g'rucht : met re'en als geen/
Eenvout als stout / waan-best als lest.

Bedrukt tot Alkmaar / by Jacob de Meester / woonende in de
Lange-straet / in de Drukkerij. N° 1604.

1286

3

1111-1111-1111

1111-1111-1111

1111-1111-1111

1111-1111-1111

1111-1111-1111

1111-1111-1111

1111-1111-1111

1111-1111-1111

1111-1111-1111

1111-1111-1111

1111-1111-1111

1111-1111-1111

1111-1111-1111

1111-1111-1111

1111-1111-1111

1111-1111-1111

1111-1111-1111

1111-1111-1111

1111-1111-1111

1111-1111-1111

1111-1111-1111

Te
On
On
3.
De
m
On
On
m
4.
v
m
s
m
B
5.
On
On
On
6.
On
On
On
7.
On
On
On
8.
(5
N

1.

Heer/ o Godt/ wien Hemel/ Aerd/ en baren
Des Zees/ end' alle schepselen vermaren/
Die de Sonne door u wijsheyt doet loopen/
End de Maan verciert niet der sterren hoopen/
Die dagh end' nacht hebt wijslijc onderschepden:
Waer voor men u lof moet eeuwich verheypden.
2. Als de Sonne met hare gulden stralen
Tot in den Capricornum wijt gaat dwalen/
Ghebiet ghy van der Antartischer eerden

Psal. 148. 1.

19. 2. 3.

Psal. 8. 2. etc

Psal. 147. 4

Te wenden/ en wat naarder te anbeerden

Ons Arctische/ en Nederlandsche straten/
Om den dagh met haar licht wat meer te baten.

3. T'nieuw Jaar comt aan/ het oude is verganghen:

Daar voor met lof-segghen sich onse wanghen
Werecken/ end' onse tonghen uw' prijs singhen/
Onse lippen tot u danck-segging voortbrizinghen/
Onse hert/ onse siel/ onse ghemset/ end' onse crachten/
Maken u groot met woorden en ghedachten.

Ps. 103. 1. etc

104. 1.

4. Wren naam roemen wy/ o Heer van allen/
Van uw' goetheyt sullen ons monden kallen:

Wy uw' knechten en maaghten t' uwer eeren/
Soo jongh/ als oudt/ sullen altydt vermeerden

Psal. 134. 1.

Wy' goedertierentheyt/ door uw' weldaden
Bewesen/ alleen ypt louter ghenaden.

5. Wy dancken u al t'saam/ Vader almachtich/
Dat ghy't boozeden Jaar door uw' handt crachtich

Ons hebt ghespijst/ ghedrencht/ ghesterckt/ bewaret/
Dat ons in't minste gheen noot heeft beswaret/
Die ons van uw' breeg heeft comen afwenden:

Dies moeten u loven des Weerelts enden.

6. Ja niet alleen dit Jaar/ maar van beginne
Ons levens oock/ streckten tot ons uw' minne:

Ghy hebt ons/ van dat wy waren ghebozen/
Ja ontfanghen/ door uw' wijsheyt vercozen/
Ghestiert/ gheleypdt/ beschut/ beschermt/ erneeret/
Al ong'luck/ list/ laghen/ van ons gheweeret.

7. Ja wat segghen wy? ghy hebt oock ons Menschen

Gen. 1. 27.

Cap. 2. 29.

Da uw' beedt gheschapen/ soo men mocht wenschen/
Heerlijck met wijsheyt end' heplicheyt schoone

Verciert/ en ghegheben scepter end' croone
Over de Vog'len/ end' der bosschen dieren/
En Visschen/ die selsam in't water tieren.

8. Hierom wy/ o Godt/ in dit nieuwe Jare/
(Soo wy oock alsins met lust sonder vare

Zijn schuldich u te dancken) dancken spoedich

A ij

W voor

- V hoor welbaden/ aan ons oerbloedich
 In voorszeden Jaar/ end' tot allen tijden/
 Betoont ons/ end onse Ouders met verblijden.
- Psal. 103. 8. 9. Voor al/ dat ghy niet ons nae onse zonden
 9. 10. 11. 12. Niet hebt ghehandelt/ Veer/ tot gheenem stonden/
 Mich. 7. 18. Maar werpt in't diepst der Zee all' onse misdaden/
 19. End' onse packen/ die meer als loot beladen
 Iesa. 43. 25 Onse siel/ uptdelght de zond' om uwent willen/
 Als uw' barmherticheyt doet uw' toorn stillen.
- Psal. 147. 19 10. Dat ghy ons uwen wille hebt verclaret/
 In woort/ en reden naacht gheopenbaert:
 Waar door ghy uwer kind'ren hert verlichtet/
 Die van waan tot wesen cloeck zijn berichtet/
 Die het Heylighe der Heyl'ghen aanschouwen/
 Die niet op Menschen dicht/ maar waarheyt bouwen.
1. Tim. 2. 7. 8 11. Tot u/ o Godt/ heffen wy repne handen/
 Ioan. 4. 23. In gheest wy aanroepen u/ niet verstanden/
 24. En bidden ootmoedich: opent de deure
 Uwer ghenaad': op dat wy deser geure
 Lieflijck end soet in wellust moghen smaken/
 Heb. 4. 16. Want voor uwen thoon wy comen/ end' waken.
 Mat. 26. 41 12. Wilt dit Jaar upt uwer Fonteynen stromen/
 Met allen voorszpoet rijcklijck doen voortcomen:
 Psal. 104. 27 Wilt uw' handt openen: want t'allen uren
 28. Op u sien de ooghen der Creaturen:
 Ghy gheeft hem/ soo wordense stract versadicht/
 En zijn in lust en rust van u beg' nadicht.
- Deut. 28. 23 13. Wilt den Hemel/ dien ghy metaal doet wesen
 Somwijl over sondaars/ die u niet byesen/
 Nu bevelen den reghen upt te gieten/
 Dat tot behoef de wolcken snel uptblijeten:
 Laat den douw/ alst noot is/ soetlijck bedruppen
 De cruyden/ dat' in rieraat schoon voortcruppen.
 14. Doet de claar-blinckende Sonne verwarmen
 Met t'weder slaan der stralen/ en doet armen
 De lucht den Hardbodem met goeden weder/
 Sneeuw/ Haghel/ Winden/ tot heyl vallen neder:
 Des Blixems pijlen/ end' des Donders kraken/
 Wilt ons niet doen hind'ren/ maar g'luckich maken.
- Gen. 3. 17. 15. De Hard/ welck om s' Menschen val is den bloecke
 Onderworpen/ wilt doch an elcken hoecke
 Door uw' teghenwoordicheyt weer onlasten/
 Dat sy ons vermaken mach hare gasten:
 Psal. 104. 24. 15. Ghebiecht haar koozn/ wijn/ end' alles voortbrincken/
 En maecht/ dat upt haar alle zaden springhen.
 16. Wilt ons al t'saam uwen zeghen verleenen/

Op dat dien smaken soo grooten/ als cleenen:

Wilt uw' bederen doch over ons strecken/

En niet uw' schaduw' altijd bedecken:

Doet ons noch meer in dit Jaar broeck en spade/

Altijdt bevinden t' onswart uw' ghenade.

17. De Mammen wilt in haar beroep verstercken/

Dat elck voozsta zijn hups niet zijnen wercken:

De Vrouwen wilt uyt hen oock vruchtbaar maken/

En doetse in der hups houding wel waken.

Maacht/ dat d' Ouders de kind'ren onderwijzen

In't goet/ end' hen de kind'ren eer bewijzen.

18. Herders des volcks wilt met uwen gheest leyden/

Dat sy de Schapen op de rechte weyden

Doeren: den Schapen wilt de herten gheben/

Om lust t' hebben ghehoorzaamlyck te leben

Nae t' gheen/ in't goet van den Wachters verrondet

Hen wort/ en niet uyt dwaal-ghewoont vermondet.

19. De Overhepden wilt met wijsheyt boeden/

Die haar ampt hebben tot bescherm der goeden/

End' der quaden wederstandt/ datse trachten

Nae t' gheen tot ghemeen besten dient: doet achten

De ondersaten/ om nae goede wetten

Sich te stellen/ end' op't ghebodt te letten.

20. Laat de rijcken niet op rijckdommen bouwen/

Maar alleen u in ned'richeyt betrouwen/

Datse niet worden met netten ghevanghen

Der giericheyt/ ende haar hert niet hanghen

Aan aardtsche schatten: gheeft/ niemant te sozghen

Met grooten angst vooz den dagh/ die comt mozghen.

21. De armen maacht in armoet niet vertsfaghen/

Maar dat' altijdt u pooghen te behaghen

Met lijdszaamheyt/ wilt hen door u gh' naad gheven

Cost/ cleedt/ en t' geen noodich is tot het leven.

Verleent/ dat elck zy arm van gheest en sinnen/

Om niet ootmoet u alleen te beminnen.

22. Den Coopman/ die met neersticheyt vergaren

Soeckt/ wat tot nootdrift dient/ ende te sparen

Tot de hups houdingh/ wilt oock uwen zeghen

Doen pzoeben/ end' alleen tot uw' weghen

Doeren: end' elck een doen de Peerle roopen/

Om welck men alles verlatend' moet loopen.

23. Den Gepsenaar/ die door belden en paden

Wandelt/ en den Schipper in Zee beladen

Met baren fel/ wilt door uw' Engshel leyden.

Gheeft/ dat wy alle gaan tot uwer weyden/

Als Gepsenaars/ des lebens wegh te soecken/

Deut. 32. 18

Psal. 128. 2.

Psal. 127. 3.

Ephe. 6. 1.

2. 3. 4.

Act. 20. 28.

1. Pet. 5. 2. 3

Job. 13. 7. 9.

Pro. 13. 1. etc.

1. Tim. 6. 9.

10. 17. 18.

Psal. 62. 11.

Mat. 6. 34.

Jacob. 1. 9.

Mat. 5. 3.

1. Pet. 5. 5.

Mat. 13. 45

46.

Psalm. 107

23. etc.

Eob. 5. 25.

- Tot des g'luckis bergh te climmen ons vercloecken.
 24. Den Ambachtsman/ die niet arbeydt zijn leden
 Dyckt/ end' de cost soecht niet sozgh hier beneden/
 Zeghent/ en maacht zinnen arbeydt voorszpoedich/
 Verleent hem ghenoechsaamheyt/ over bloedich/
 Welck maacht uw' gaben: want naacht quam anbaten
 De Mensch het licht/ en sal weer alles laten.
 25. Tot den Ackerman/ en die sich gheneeren
 Met s' Landts en bresten bedryf/ wilt oock keeren
 Uw' aanschijn/ en in haar arbeyt verblijden/
 Op dat' uw' goetheyt loben t' allen tijden.
 End' elck een/ in wat beroeping ghestellet
 Op is/ zeghent: dat hongher niemandt quellet.
 26. Laat siekten swaar/ en cranchheiden met smerten/
 Doch niet te seer persen der Menschen herten:
 Laat pesten schizcklijck/ en duer tijts benouwen/
 End' Oorloghen bloedich/ niet doen verflouwen
 De sielen: outfermt u/ keert af uw' roeden:
 Verleent ghedult/ wilt uw' gunst tot ons spoeden.
 27. Bewaart ons Landt/ Stadt/ hups/ en slaat ons gade:
 T'is al te vergheefs sonder uw' ghenade/
 Maken/ bouwen/ zijn broodt met rommer eten/
 Daarom sich gheen Mensch mach van pet vermieten.
 Hierom wel dien volck/ wiens Godt is de Heere/
 Wel hen/ dien Godt openbaart zijne leere.
 28. Daarom wilt boben al u ons vertoonen/
 Daalt tot ons neder/ en wilt in ons woenen/
 Als uw' tempels: wilt dypsternis verdyjven/
 Wilt met uw' Godlijck licht/ Heer/ by ons blijven/
 Dat sich ons' siel/ end' hert in u verblijden/
 En wp' s' Weerelts verleyding moghen mijden.
 29. Och als wp' arme Menschen u vergammen/
 Wilt over ons niet senden uw' s' toorns blammen/
 Maar houdt op Heer/ verschoont Vader ghenadich/
 Laat u versoenen: want ghy zijt ghestadich
 Ons Schepper/ wp' uw' schapen brot/ die zonden
 Met hert/ mondt/ handt/ begaan tot velen stonden.
 30. Besnijdt ons' herten/ wilt t' steenachtich keeren/
 Een vleesch verleenien/ door uw' gheest leeren/
 En daar in schrijven uw' wetten; de lusten
 Des ouden Mensch's wech neem/ en wilt toerusten
 Den nieuwen weer in ons/ end' wilt oprechten
 Uw' beeldt in ons uw' maaghen ende knechten.
 31. Wilt ons met t' oude Jaar oock doen aflegghen
 De oude boosheden/ dat wp' ghesegghen
 Ons laten van uw' Gheest/ ende upt vaghen

1. Tim. 6. 6.
7. 8.

Deu. 28. 20.
etc.

Psal. 127.
1. etc.

Psal. 144. 15

1. Cor. 3. 16.

Jesa. 64. 8.
9.

Ezer. 36. 26.
27.

Ephe. 4. 22.
23. 24.

1. Cor. 5. 6.
7. 8.

Den

Den ouden supbeeffen/ na uw' begaghen
Een nieuw deech worden: voor bedroeh end' leughen/
Hebben in eenhout end' waarhept verheughen.

32. Gheeft/ dat wy u boven ons selfs / end' allen
Schepp'len/ ende dinghen lieben: niet vallen
Van u immermeer/ maar altydt verblijden/
Als wy uwes Raams lof moghen belijden:
Dat wy uw' vrees costlyck voor alle schatten
Houden/ ende tot u weer-liefd' anwassen.

33. Verbindt ons oock in liefd' met onsen naasten/
Dat wy van herten oprechtlyck ons haasten
Den te deminnen/ als ons selven brandich/
Het zy inghebozene oft uptlandich/
Vriendt oft vyandt: dat wy doch doen den lieden/
Als wy wilden ons selven sou gheschieden.

34. Het den snoet des viedens wilt ons vereenen
Met allen/ soo veel mog'lyck is: vercleenen
Sich doet elck onder ander met verstanden/
Dat niemant verscheure der liefden banden:
Maar dat wy met liefd' malcander ontmoeten/
End' alsoo d'een d'ander wasschen de voeten.

35. Bugt ons door uw' Gheest/ om malcanders seplen
In liefd' te bedecken/ in liefd' te heplen:
Dat wy den swacken minnelijck verdraghen/
End' elck ons selfs beproeben/ ende vraghen
Om voor uwen Thoon te wand'len in witten
Clead'ren/ en d'eenwighe vzeucht te besitten.

36. Voor dit Jaar wy dit niet alleen begeeren/
Maar dat ghy oock voort altyt willet keeren
Tot ons u/ end' altyt door t'eenwiche lichte
Da uw' wil doen leven voor uw' aansichte:
Niet alleen ons/ maar oock die't Hardtrijck ronde
Over al begrijpt/ helpt tot aller stonde.

E P N D T.

Mat. 22. 37
Deut. 6. 5.
Luce. 10. 27.

Mat. 22. 39
Lev. 19. 18.
Rom. 13. 9.
Gala. 5. 14.
Eph. 5. 2.
Mat. 7. 12.

Psalm. 133.
1. etc.
Rom. 12. 18
Eph. 4. 2, 3.
Joh. 13. 14.

1. Pet. 4. 8.
Gala. 6. 1, 2.
3. 4. 5.
1. Cor. 11. 28

Apoc. 1. 9. 8.

Psalm. 27. 9
11.

Gen. 17. 1.
1. Tim. 2. 1.
Eph. 6. 18.

9. 4. 9
11. 9
9. 15. 9
9. 17. 9

1711
1712

1713
1714
1715
1716
1717

1718
1719
1720
1721
1722

1723
1724
1725
1726
1727

1728
1729
1730
1731
1732

1711
1712
1713
1714
1715
1716
1717
1718
1719
1720
1721
1722
1723
1724
1725
1726
1727
1728
1729
1730
1731
1732

1733
1734
1735
1736
1737
1738
1739
1740
1741
1742

